

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 795/2018
27.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Лазара Ђорђевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Ђорђевића, адвоката Станислава Николића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1235/17 од 13.02.2018. године, на седници већа одржаној 27.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Ђорђевића, адвоката Станислава Николића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1235/17 од 13.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године, између осталих, окривљени Лазар Ђорђевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, и то 11 метака за пиштољ калибра ... мм, 3 метка за пиштољ калибра ... и 2 метка за аутоматску пушку ... мм. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 15.300,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1235/17 од 13.02.2018. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног Лазара Ђорђевића, жалба окривљеног АА и жалба браниоца окривљених Лазара Ђорђевића и АА, адвоката Божицара Грубовића, а пресуда Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Лазара Ђорђевића, адвокат

Станислав Николић, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног Лазара Ђорђевића ослободи од оптужбе или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Лазара Ђорђевића, износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, и притом нарочито оспорава став суда у погледу прихватања одбране окривљеног ББ, закључујући да признање овог окривљеног дато пред овлашћеним службеним лицем у полицији, није у складу са материјалним доказима, и да се стога исто није могло користити као доказ у овом кривичном предмету. Такође, захтевом се указује да суд није на прави начин ценио налаз и мишљење судског вештака, психолога Добривоја Радовановића, као и да је иначе суд пристрасно поступао, јер је према ставу браниоца, ценио само доказе који потврђују наводе оптужбе, док је доказе који потврђују наводе одбране, у потпуности занемарио, тј. није их ценио.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац оспорава оцену изведених доказа, односно указује да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу, оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује да је побијаном пресудом Апелационог суда у Београду, повређено право на правично суђење окривљеног, зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП је прописано да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 484. ЗКП је прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог закона, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да у ситуацији када се захтев за заштиту законитости подиже из разлога прописаних у члану 485. став 1. тачка 3) ЗКП, односно због повреде или ускраћивања људских права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, уз захтев се мора доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је у предметном поступку окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено неко од људских права и слобода.

Како бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном у предметном поступку који се водио пред Вишим судом у Смедереву и Апелационим судом у Београду, повређено право на правично суђење зајемчено Уставом и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио захтев окривљеног као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај, и одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић